

בעזרת השם יתברך

ספר
אֲשֶׁר הָיָה אֶל יוֹאֵל

דברות קודש וואס מיר האבן געהאט די זכיה
צו הערן פונעם ראש ישיבה שליט"א, שבת
קודש פרשת שלח, מברכים חודש תמוז, שנת
תשפ"ב לפרט קטן, אין וויליאמסבורג יע"א,
ב"י שלש סעודות.

ארויסגעגעבן דורך
"קרן הדפסה היכל הקודש"

היכל הקודש ברסלב

ירושלים

רח' רבי נחמן מברסלב 15
054-845-6150

בני ברק

רח' ירושלים 2
052-760-5715

טבריה

רח' משה שפירא 2
050-411-6421

בית שמש

רח' ריב"ל 6
050-419-9751

ברכפלד

רח' רשבי 19
052-715-6479

יבנאל

רח' המייסדים
052-716-3184

צפת

רח' צהל 1
050-412-6101

שירים - תהלה והדגאה לאור ע"י

מכון עצתו אמונה

maebreslev@gmail.com

www.BreslevCenter.com

קרית ברסלב ליבערש - ניו יארק

האשקי

181 Huschke Road,
Liberty NY 12747

אשר בנהל

78 Denman Rd,
Liberty, NY 12754

עצתו אמונה

187 Twin Bridge Rd,
Liberty, NY 12754,

פעולת הצדיק

2-198 Steiglitz Rd,
Liberty, NY 12754,

מקור השמחה

67-1 Marx St,
Liberty, NY 12754,

ירושלים

21-1 Jerusalem St,
Liberty, NY 12754,

צו הערן די
הערליכע שיעורים פונעם ראש
ישיבה שליט"א
רופנט:

קול ברסלב

212.444.9191

חזוק פאר אירישע שטוב

212.444.9169

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

בארא פארק

4801 11th Ave
Brooklyn NY 11219
718.384.1652

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

קרית יואל

8 Premishlan Way,
Monroe NY 10950
845.243.0563

בלומינגראוו

24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

מאנסי

32 Dolson Road
Monsey NY 10952
347.733.7551

לונדון

23A St Andrew's Grove
447388582855

ג'יפס ע"י

קרן הדפסה היכל הקודש

2623 State Route 52
Liberty, NY 12754

718.387.2691

שֶׁבֶת קוֹדֵשׁ פְּרִשְׁת שְׁלַח, מְבָרְכִים חוֹדֵשׁ תַּמּוּז, שְׁנַת
 תשפ"ב לַפְּרֵט קָטָן, אִיז דְּעַר רֵאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיטָ"א
 גְּעוּוּעַן אִין ווִיליאַמְסְבוֹרְג יע"א. בִּי סְעוּדָה שְׁלִישִׁית
 הָאֵט דְּעַר רֵאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיטָ"א פֶּאָרְגַעְלֶעֶרְנֵט סְפָר
 הַקְּדוּשׁ לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִמֵּן קפז.

אִידְעַר דְּעַר רֵאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיטָ"א הָאֵט אָנְגֶּעֻהוּיבֵן דְּעַם שִׁיעוּר הָאֵט מְעַן
 גְּעִינְגֶען דְּעַם נִיגוּן: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, הָאֵב שׁוּיִן אוּיף מִיר רַחֲמָנוּת, אִיךְ ווִיל
 זִיין אַן עֶרְלִיכְעַר אִיד".

דְּעַר הַיִּלְיַגֶּר רַבִּי זָאָגְט (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִמֵּן קפז):

דוֹר הַמֶּלֶךְ זָאָגְט (תְּהִלִּים סב, יג): וְלֵךְ ה' הַחֶסֶד, כִּי אַתָּה תִשְׁלַם לְאִישׁ כְּמַעֲשָׂהוּ.
 הִינּוּ שֶׁהוּא חֶסֶד גְּדוֹל מֵאֵת הַשָּׁם יתְבַרַךְ, שֶׁהוּא מְשַׁלֵּם לְאָדָם מִדָּה כְּנֶגֶד מִדָּה,
 עַם אִיז זִייעַר אַ גְּרוּיֶסְעַר חֶסֶד אַז דְּעַר אִיבְעַרְשְׁטֶעַר בַּאֲצֵאלֵט פֶּאָרְן מְעַנְטֵשׁ אַ
 שְׁטְרָאף מִדָּה כְּנֶגֶד מִדָּה, שְׁעַל־יְדִיזָה הוּא מְבִיֵן לְפִשְׁפִּשׁ בְּמַעֲשָׂיו וְלִידַע הַחֶטָּא
 שְׁפָגַם בּוֹ וְלָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה, ווִייל ווען דְּעַר מְעַנְטֵשׁ בַּאֲקוּמֵט ווען אַן עוֹנֵשׁ סְתָם
 אַזוּי וואַלֵט עַר נִישְׁט גְּעוּוואַוסְט אוּיף וואַס עַר דַּאָרף תִּשׁוּבָה טוֹן, אָבְעַר ווען
 דְּעַר עוֹנֵשׁ אִיז מִיט אַ פִּינְקְטִלִּיכְקִיט, גְּעוּוואַנְדֵן אוּיף וואַס מְעַן דַּאָרף תִּשׁוּבָה
 טוֹן, ווִייסְט דְּעַר מְעַנְטֵשׁ אוּיף וואַס עַר דַּאָרף תִּשׁוּבָה טוֹן. אַךְ דַּע, זַאֲלֶסט
 ווִיסֵן, שְׁעַקַר מַה שְׁמַשְׁלֵם הַשָּׁם יתְבַרַךְ מִדָּה בְּמִדָּה, הוּא בְּאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל, כְּמָה
 שְׁכַתוּב (אִיוב כ, כז): יְגַלוּ שָׁמַיִם עוֹנוֹ וְאֶרֶץ מִתְקוּמָמָה לוֹ, אֶרֶץ הִינּוּ בְּחִינּוֹת אֶרֶץ־
 יִשְׂרָאֵל, הִיא מִתְקוּמָמָה לוֹ וְשֵׁם נִתְגַּלָּה עוֹנוֹ, כִּי שָׁם מְדַקְדְּקִין לְשַׁלֵּם לְאִישׁ
 כְּמַעֲשָׂהוּ, מִדָּה כְּנֶגֶד מִדָּה, דָּאָס וואַס דְּעַר אִיבְעַרְשְׁטֶעַר בַּאֲצֵאלֵט מִדָּה כְּנֶגֶד
 מִדָּה אִיז נָאֵר אִין אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

זֶה שְׁכַתוּב עַל אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל, מִיט דְּעַם טִיטְשֵׁט דְּעַר רַבִּי וואַס שְׁטִיט דִּי
 וואַךְ אִין דִּי סְדֵרָה (בַּמְדַּבֵּר יג, לב): אֶרֶץ אַכְלֵת יוֹשְׁבֵיהָ - רֵאשִׁי־תִבּוֹת: אַתָּה תִשְׁלַם
 לְאִישׁ כְּמַעֲשָׂהוּ, כְּנֶ"ל, דִּי רֵאשִׁי תִיבּוֹת פּוֹן דְּעַם וואַרְט "אַכְלֵת" אִיז: "אַתָּה
 תִשְׁלַם לְאִישׁ כְּמַעֲשָׂהוּ", ווִייל אִין אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בַּאֲצֵאלֵט דְּעַר אִיבְעַרְשְׁטֶעַר
 מִדָּה כְּנֶגֶד מִדָּה. וְעַל כֵּן הִיוֹשְׁבִים שָׁם בְּאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם עַל הָרֶב יִסּוּרִין,

מחמת שממהרין שם לשלם לאיש כמעשהו:

'אַרְץ יִשְׂרָאֵל' גֵּיט אַרְוִיף אויף 'אַמוֹנָה'

האט דער ראש ישיבה שליט"א געזאגט: סתם אזוי ווען א מענטש באקומט א צרה איז ער עס תולה אין טבע, מקרה און מזל, פארנוואס האב איך באקומען א טיקעט פונעם פאליציי מאן? ווייל אזוי האט פאסירט... אבער א מענטש וואס וואוינט אין ארץ ישראל זעט ווי אלעס וואס האט פאסירט איז פונעם אייבערשטן, מדה כנגד מדה.

וואס מיינט 'וואוינען אין ארץ ישראל'? זאגט דער רבי (עיני לקוטי מוהרב"ן חלק א, סימן קנה; ועוד מקומות) אז 'ארץ ישראל' גייט ארויף אויף 'אמונה'. עס איז נישט קיין חילוק וואו מען וואוינט, מען קען וואוינען אין ארץ ישראל און נעבעך גארנישט האבן מיט ארץ ישראל, און מען קען וואוינען אין חוץ לארץ און וואוינען אין ארץ ישראל.

ארץ ישראל גייט ארויף אויף אמונה, ווען א מענטש לעבט מיט אמונה, ער לעבט מיטן אייבערשטן, קען ער זען ווי דער אייבערשטער באצאלט אים מדה כנגד מדה, יעדע זאך וואס פאסירט מיט אים שטעלט ער גלייך צאם פארנוואס דער אייבערשטער האט דאס געברענגט אויף אים און וואס ער דארף יעצט פאררעכטן.

איך ווייס פארנוואס

מוהרא"ש דערציילט, דער הייליגער חתם סופר זכותו יגן עלינו איז אמאל געגאנגען שפאצירן מיט זיינע תלמידים, אינמיטן וועג איז אים אראפ געפאלן א קנעפל, האט ער זיך גלייך אנגערופן: "רבונו של עולם איך ווייס פארנוואס דו האסט עס געמאכט, איך טו תשובה", דאס איז א צדיק, ער וואוינט אין ארץ ישראל, ער לעבט מיטן אייבערשטן, ווען זיין קנעפל פאלט אראפ איז עס נישט תולה אין מקרה, ווייל איך האב זיך איינגעאנקערט אין א נאגל איז עס אראפ געפאלן, נאר איך ווייס פארנוואס דאס האט פאסירט, דער אייבערשטער וויל איך זאל תשובה טון.

מיר זענען ווייט פון דעם, מיר ווייסן גארנישט, אבער אז מען פאלגט דער רבי, מען מאכט התבודדות, לעבט מען אויף אין ארץ ישראל, מיט אמונה, אז אלעס וואס פאסירט איז נישט קיין פערצופאל נאר עס קומט פונעם אייבערשטן. עס איז געווען א מעשה ביים רבי'ן, דער רבי איז אמאל געפארן אויפ'ן וועג, אינמיטן זענען אקעגן געקומען א גרופע ווילדע הינט און אנגעהויבן שרייען וכו', האט דער רבי ארויס געשטעקט זיין קאפ פון וואגן און זיך אנגערופן צו די הינט: "איך ווייס אלעס, איך ווייס ווער ענק זענען, און איך ווייס פון וואו ענק קומען", און אלע זענען זיך גלייך אנטלאפן.

יארן שפעטער האט פאסירט די זעלבע מעשה ביי רבי נתן, ער איז דורכגעפארן אויף יענעם וועג, זענען אקעגן געקומען א גרופע הינט און אנגעהויבן שרייען וכו', האט רבי נתן ארויס געשטעקט זיין קאפ פון וואגן און זיך אנגערופן צו זיי: "איך בין אמאל געפארן מיט'ן רבי'ן אויף דעם וועג און הינט זענען געקומען, דער רבי געזאגט: 'איך ווייס אלעס, איך ווייס ווער ענק זענען, און איך ווייס פון וואו ענק קומען', און די הינט זענען אנטלאפן; איך זאג ענק אז איך ווייס נישט, איך ווייס גארנישט", און אלע הינט זענען אוועק געלאפן.

איך ווייס טאקע גארנישט...

מוהרא"ש האט דערציילט אז ער האט אויך געהאט אזא מעשה, איינמאל ווען ער איז געגאנגען אין וואלד זיך מתבודד זיין, זענען אים אקעגן געקומען אסאך הינט, זיי האבן געשריגן און געבילט, ער האט נישט געוואוסט וואס צו טון, האט ער זיך אנגערופן צו זיי: "ווען דער רבי האט געהאט אזא מעשה האט דער רבי געזאגט: 'איך ווייס', ווען רבי נתן האט געהאט אזא מעשה האט ער געזאגט: 'איך ווייס גארנישט'; און איך זאג אז איך ווייס טאקע גארנישט", און די הינט זענען זיך אנטלאפן. מוהרא"ש האט אויסגעפירט אז עס איז א פלא ווי אזוי די הינט זענען זיך אנטלאפן, נאר אז מען רעדט פון רבי'ן אנטלויפן הינט פון דעם פלאץ.

זעט מען פון דעם אז די צדיקים ווייסן אלעס, זיי ווייסן פארנוואס די

קִנְעַפֵּל אִיזו אַרְאָפּ גַּעֲפֵאלֶן, און װער די הִינְט זַענְען, און מיר װײסן זײַכער גאַרנײַשט, אָבער אז מען לֶעבֶט מיט דער רבי, מען לֶעבֶט מיט צדיקים, לֶעבֶט מען אין אַרץ יִשְׂרָאֵל, מען לֶעבֶט מיט אַמוֹנָה, מען בֶּעט דעם אײַבערשטן: "רבונו של עולם פֿאַרוואס האט דאס פֿאַסירט פֿאַר מיר, אײַ טו תשובה, זאג מיר אײַבערשטער װאס אײַ זאל זײַ פֿאַררעכטן".

עס פֿאַלט נישט אַרְאָפּ אַ פֿתקא מן השמים, אז די וואש מאַשין האט זײַ צעבראַכן װעגן דו האָסט דאס און דאס געטון, נאר מען דאַרף אַליינס זײַ מאַכן אַ חשבון הנפש וואס מען דאַרף פֿאַררעכטן.

קללות

עס קען אַמאַל זײן עס זאל קומען אַ צרה צוליב דעם וואס דער מענטש האט זײַ אויפֿגעֶרעגט און אַרויס געזאַגט אַ קללה פון מויל, ווי שלמה המלך זאָגט (משלי כו, ב): "בַּצְפוֹר לְנוֹד, בַּדְרוֹר לְעוֹף, בֶּן קָלִיל חֲנָם לוֹ תְּבֵא", אזוי ווי אַ פֿייגל פֿליט אַרויס פון איר נעסט צו זוכן עסן און נאכדעם קערט זי זײַ צוריק, אזוי אײַ װען אײַנער שְׁעֵלֶט אַ צווייטן װעט דאס צוריק קומען צו דעם וואס האט געשאלטן; אַמאַל כאַפֿט מען זײַ נישט, אַ מענטש האלט אַינמיטן אַרבעטן און אײַנער רעגט אים אײַ, זאָגט ער אַרויס אַ קללה פון מויל, זאל ער װיסן אז דאס קען חס ושלום צוריק קומען אײַ אים אַליינס.

װען אַ מענטש זעט אז עס גײט אים עפּעס שווער, ער האט פֿאַרלוירן זײן פֿרנסה, אָדער אײַנער האט אים צוגענומען געלט, דאַרף ער זײַ מאַכן אַ חשבון הנפש, אַפֿשר דאַרף אײַ צוריק אָנהײבן רעדן צום אײַבערשטן. דאס אַזי אַ זאָך וואס קאָסט דאָך נישט קײן געלט, עס אַזי נישט אַזאַ שווערע עבודה ווי תעניתים און סגופים. עס אַזי נאר שווער צו גלייבן דערין, אז אפילו אײַ פשוט'ער מענטש קען זוכה זײן צו רעדן צום אײַבערשטן און דער אײַבערשטער הערט מיך אויס.

אַ מענטש דאַרף בֶּעטן דעם אײַבערשטן: "רבונו של עולם אײַ בין אזוי װײט פון דיר, אײַ בין אזוי װײט פון די אַלע זאַכן פון די צדיקים, אָבער אײַ

ווייל לעבן אין ארץ ישראל, איך וויל לעבן מיט אמונה, איך וויל וויסן ביי יעדע פאסירונג וואס איך דארף פאררעכטן.

ווילאנג דער מענטש ווייסט נישט וואס ער דארף פאררעכטן, ער ווייסט נישט וואס דאס איז מדה פנגד מדה, קען ער תשובה טון בכלליות, "רבונו של עולם איך טו תשובה אויף אלעס וואס איך האב געזינדיגט, איך וויל זיין גוט", דאס הייסט אז דער מענטש וואוינט אין ארץ ישראל, דער מענטש לעבט מיט א חשבון הנפש אז אלעס וואס פאסירט איז געקומען כדי אים צוריק צו ברענגען צום אייבערשטן.

דער אייבערשטער איז גוט

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן פאלגן דעם רבין, און אריין נעמען אין זיך אז יעדע זאך וואס פאסירט אויף דער וועלט איז מיט א פינקטליכער חשבון פון הימל, דער אייבערשטער איז גוט, "טוב ה' לכל ורחמיו על כל מעשיו" (תהלים קמה, ט), דער אייבערשטער איז גוט צו יעדן איינעם, און האט רחמנות אויף אלעמען, דער אייבערשטער ברענגט עס פאר מיר כדי איך זאל זיך פאררעכטן.

דעמאלט לויפט מען צום רבין...

מיר האבן היינט אינדערפרי געלערנט ביי סיפורי מעשיות די מעשה פונעם בעל תפלה (מעשה יב, מבצל תפלה) אז דער בעל תפלה האט פרובירט זיך רעדן צו די מדינה פון עשירים, זיי זאלן אנהייבן לעבן מיט תכלית, אלע האבן געלאכט פון אים, ביז דער 'גבור' איז אנגעקומען דעמאלט זענען זיי געווארן זייער דערשראקן, און דאן האבן זיי אנגעהויבן אויסהערן וואס דער בעל תפלה רעדט צו זיי.

א מענטש טראכט: 'וואס דארף איך דער רבין? וואס דארף איך פאלגן דער רבין? וואס דארף איך התבודדות? וואס דארף איך דעם סדר דרך הלימוד? און וואס דארף מען אזוי סאך רעדן פון די אלע עצות?' אבער ווען דער 'גבור' קומט דעמאלט לויפט מען צום רבין, איז א שאד צו ווארטן אז דער גבור

זאל זיך אנטפּלעקן צו אונז, לאמיר שוין רעדן צום אייבערשטן, לאמיר שוין אנהייבן לערנען, לאמיר שוין גיין אין בית המדרש דאווענען שחרית, מנחה און מעריב.

לאמיר אנהייבן לעבן מיט'ן אייבערשטן, געדענקען אז דער אייבערשטער איז דא, יעדע זאך קומט פונעם אייבערשטן, מיין ווייב איז פונעם אייבערשטן, מייע קינדער זענען פונעם אייבערשטן, אז דאס אז איך ווארט אויף קינדער איז אויף פונעם אייבערשטן, אלעס איז מיט א חשבון.

ווער געבט מיר פּרנסה?

ווייל איך בין אזוי געלונגען האב איך פּרנסה? מען זעט מער געלונגענע מענטשן ווי מיר וואס האבן נישט קיין פּרנסה, נאר אלעס איז פונעם אייבערשטן, ווי שלמה המלך זאגט (קהלת ט, יא): "לא לחכמים לחם", פּרנסה האט נישט מיט'ן מענטש, "וגם לא לנבנים עשר, וגם לא לידיעים חן"; אלעס איז נאר פונעם אייבערשטן.

דאס קען מען זען קלאר, א מענטש קען פארקויפן א נארישקייט און אלע לויפן אים נאך, ער וועט אן עושר, ווידער דער צווייטער וואס פארקויפט מער א וויכטיגע זאך קומט קיינער נישט קויפן ביי אים, אלעס האט מיט'ן אייבערשטן, און אז איך דארף פּרנסה וועל איך נאכאמאל צוריק גיין צום אייבערשטן אים בעטן: "רבנו של עולם געב מיר פּרנסה", אזוי וועל איך האבן פּרנסה.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן פאלגן דעם רבי'ן, וועלן מיר האבן א שיינע לעבן, אמן.

דערנאך האט דער ראש ישיבה שליט"א געזינגען דעם ניגון לכבוד ראש חודש: "יחדשהו הקדוש ברוך הוא עלינו ועל כל עמו בית ישראל בכל מקום שהם. לטובה ולברכה. לששון ולשמחה. לישועה ולנחמה. לפּרנסה טובה ולכלפלה. לחיים טובים ולשלום. לשמועות טובות. ולבשורות טובות. ולגשמים בעתם. ולרפואה שלמה. ולגאולה קרובה ונאמר אמן".